

Bé, l'ajuntament va fer un contracte amb les es en el que llogàvem el local pagant un miler pessetes. La cosa va quedar així fins que primera junta va venir a demanar-nos recolzament econòmic perquè hi havien problemes. Nosaltres havíem complert amb el contracte i per tant no teníem cap obligació. Perquè, es clar, aquí hi ha un altre problema. L'escola de pàrvuls del col·legi Dr. Morales també ens va demanar col·laborar amb el 50% del sou d'una mestra i ho vam fer.

Bé, el que nosaltres voldríem és que tant en guarderia com en els dos parvularis que deuen tenir-hi a Sant Hilari unificuessin criteris. Que l'ajuntament no pot fer és que en un poble que hi han 4.500 habitants, si tothom vol fer torneries, subvencionar-les a totes. El que demanem és que s'unifiquin esforços, llavors crec que l'ajuntament podria col·laborar, encara que fos amb pocs diners, però hi col·laboraria."

Q: "Hi han algunes solucions?"

A: Sembla ser que Sant Hilari és un dels pobles de la província de Girona on hi han més aturats, i l'ajuntament ha pres alguna mesura per posar-hi remei?"

A: Sí, de moment hi ha un projecte que ja és realitzant. Vam cridar a tots els paletes que sabem aturar-los. L'ajuntament farà com una mena d'empresa amb contractes de sis mesos i seguretat social pels paletes que poguem agafar dins les nostres possibilitats econòmiques i així tindrem una brigada de paletes per fer treballs que convinguin al poble."

I les torneries?

A: Això ja és més difícil perquè no ens podem pagar a les torneries. El que podem fer és organitzar alguna errada amb gent especialitzada amb aquest tema. Però encara n'ha fet alguna però malauradament no hi va servir massa gent. És incompreensible."

No creus, però, que els empresaris s'han precipitat una mica al tancar les torneries o al desallotjar treballadors?

A: El problema de les torneries a Sant Hilari no és ara, sinó que és de quan tot anava bé. Si ells s'haguessin unit en lloc de fer-se la competència les coses no haurien anat tan malament."

3 de febrer: calia tranquil·litat i normalitat?"

A: I ja per finalitzar, doncs era l'ajuntament la

nit del "23 de febrer"?

A: "A l'ajuntament hi havia una comissió, la d'urbanisme. Jo me'n vaig enterar a casa, vaig telefonar a la Diputació i em van dir que continués tot amb normalitat. Més tard vaig sentir al president de la Generalitat dient que a Catalunya tot estava tranquil i per tant no hi havia motiu per intranquil·litzar-se. Quan vaig arribar a l'ajuntament ja havien acabat la reunió i per tan seguint la consigna de "normalitat" vaig anar al bar a fer la partida de butifarra. És clar que si la cosa hagués evolucionat l'ajuntament s'hauria reunit en ple extraordinari."

Són les dues del mitgdia. La cinta del cassette ja fa estona que s'ha parat. Després de parlar tres hores encara queden molts temes per tractar, però l'espai no dona per més. De problemes, diu en Xavi, n'hi han molts i crec que tothom hauria de passar una temporada a l'ajuntament per adonar-se que no tot és tan fàcil com sembla."

I ja, bo i esperant que els "23 de febrer" desapareixin del calendari, ens acomiadem... fins un altre.